

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

særlig Grundejerne ude i Landdistrikterne, nu faar en meget tilbagetrukken Stilling; det kan i Virkeligheden for Amtskommunernes Vedkommende kun bringes i Anvendelse i Nødsfald og i Sognekommunerne, hvor Kommunalbestyrelsen skønner, at der er Grund til fortsat at bringe det i Anvendelse. Det er en Imødekommenhed, der her udvises over for de Ønsker, der er rejst fra Grundejerne gennem mange Aar. Efterhaanden som Rydningen paa vore Veje kræver stadig mere og mere Arbejdskraft, vil der være Grund til at imødekomme disse Ønsker.

Jeg maa tillige beklage, at det ærede Medlem har ment det nødvendigt at fremsætte saa stærke Udtalelser om Lovforslagets økonomiske Virkninger. De Udgifter, som det vil medføre for Kommunerne, refunderes jo i meget væsentlig Grad af Motormillionerne. Det ærede Medlem siger: de er i Forvejen beslagnet. Jeg kan oplyse, at de Beløb, der af Staten er stillet til Raadighed som Forskud til Kommunerne til Udførelse af særlige Vejarbejder, og som tilbagebetales af Motorafgifterne med det Beløb, der indgaar ud over ca. 50,6 Mill. Kr., i det væsentligste vil være afviklet pr. 1. April 1939. Det vil kunne forventes, at allerede i 1939—40 vil de indgaaede Motorafgifter medføre en Forhøjelse af det Beløb, der kommer til Fordeling til Kommunerne, og derfor er der ingen Grund til at male Skræmmebilleder for Befolkningen.

Det ærede Medlem udtalte for sit Vedkommende Frygt for, at det vilde blive svært at tilvejebringe fornøden Arbejdskraft. Ogsaa her tror jeg, at det ærede Medlem ser alt for mørkt paa det. Arbejdskraften har vi, og vi skal bruge den. Spørgsmaalet bliver saa: skal vi betale den eller tvangsudskrive den? Vi har valgt at stille Sognekommunerne frit heroverfor og paa Amtsvejene med deres store Betydning som Hovedtrafikaarer at anvende Maskinrydning og lejet Arbejdskraft i videst muligt Omfang.

Det er min Tro, at Lovforslaget vil betyde en meget væsentlig Forbedring af de bestaaende Tilstande, og jeg anbefaler det til Vedtagelse.

K. Pedersen: Mit Parti afviser absolut ikke Betimeligheden af, at vi faar en ny Snekastningslov. Det har Venstres Repræsentanter i Udvalget ogsaa givet Udtryk for. Vi er klar over, at de ændrede Trafikforhold medfører, at vi ogsaa maa have Ændringer paa dette Omraade.

Ministeren mener, at den foreslaede

Snekastningslov vil betyde et stort Fremskridt, men det er min afgjorte Opfattelse, at havde han fulgt vort Forslag, vilde man have haft en let bevægelig Snekastningslov, om jeg saa maa sige. De Tvangsbestemmelser, som er sat ind i Lovforslaget, hvorefter Haandkraftarbejdet ikke er frit, vil derimod medføre, at Maalet, den hurtige og effektive Snerydning, i mange Tilfælde vil vise sig ikke at være kommet nærmere, snarere fjernere.

Hvad de økonomiske Virkninger angaar, stiller Ministeren den 1. April 1939 i Udsigt, og lad os foreløbig holde os til det, men det første Aar er der i alt Fald ingen Penge, og i det første Aar skal anskaffes Snerydningsmateriel, Sneskærme o. s. v. Vi kan komme til at staa over for en Snevinter, og saa er det jeg spørger: Kan man dog saa forsvare paa et Tidspunkt, hvor de kommunale Budgetter er lagt og Skatteudskrivningen foretaget, at gribe saa dybt ind i Kommunerne økonomiske Forhold? Jeg ser, at den højtærede Indenrigsminister er til Stede her, og jeg vil gentage, at man altid kan vente Støtte fra min Side til det, der efter min Opfattelse giver et sundt og godt Kommune-styre her i Landet, men saa maa man ogsaa kunne vente Støtte fra Lovgivningsmagtens Side, fra Regeringens Side paa det Omraade.

Jeg har ikke sagt, at man ikke kunde fremskaffe lejet Mandskab. Jeg har sagt, at det skal nok vise sig, at paa visse Egne kan man faa tilstrækkeligt lejet Mandskab, paa andre kan man det ikke, og saa maa man tage Pligtarbejdet i Brug. Uretfærdigheden kommer frem ved, at man der saa ikke alene selv skal yde Arbejdet, men ogsaa være med til at betale til de Steder, hvor de kan leje al Arbejdskraften.

Jeg ser af den Særbetænkning, som Det konservative Folkepartis Medlemmer har afgivet, at Partiet betegner Lovforslaget som et Fremskridt. Lad os nu se Tiden an! Der er eet, vi er sikre paa, og det er forøgede Ejendomsskatter. Hvis det betyder Fremskridt, har vi levet i en Fremskridtstid i adskillige Aar.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—22 (se Tillæg C. Sp. 1201) samt dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal her afbryde Mødet. — Jeg ansætter et nyt Møde til i Dag Kl. 10³⁵ med følgende Dagsorden: